

at Børnene ikke ogsaa vilde faa Mad; det vilde da kun rent undtagelsesvis være Tilfældet, at Børn ingen Mad fik, og, hvor saadanne Tilfælde forelaa, maatte man ad anden Vej end gennem et Lovforslag som dette træffe Foranstaltninger derimod. I al Almindelighed maa jeg dele den Betragtning, at det er bedre, at Hjemmene bliver sat i Stand til at give Børnene Mad, end at disse samles i en eller anden Sal for at faa Mad ved et fælles Bord. Men da det nu uomtvisteligt er saaledes, at en Mængde Hjem ikke formaar at give Børnene den Mad, de trænger til at faa, er det en god og human Foranstaltning at foretage offentlig Bispising af fattige Børn. Og det Forslag, det ærede Medlem fra Veringe har stillet paa Venstres Vegne, aabner ikke nogen som helst Mulighed for Troen paa, at der i den kommende Vinter vil være saadanne Forhold til Stede i Kommunerne, at alle Hjem har Mad nok til Børnene; thi i en Mængde Kommuner vil Foranstaltningerne ikke blive truffet i et saadant Omfang og i en saadan Dybde, at man kan forudsætte, at alle Hjem har faaet den Hjælp, de tiltrænger. Det beror alene paa Kommunerne, om de vil træffe Foranstaltninger eller ikke. Derfor er det, Ministeren har stillet sit Forslag om, at Børnene under alle Omstændigheder skulde have den Mad, de tiltrængte. Alene for deres Vedkommende er det en obligatorisk Foranstaltning. Den Begrundelse, det ærede Medlem fra Veringe gav for Venstres Standpunkt overfor Børnebespisingen, er saaledes ikke rigtig. De Forudsætninger, det ærede Medlem gaar ud fra, vil ikke være til Stede. Der vil fremdeles være en Mængde Hjem, der ikke er i Stand til at give Børnene den Mad, disse tiltrænger. Derfor er det rimeligt og paakrævet, at det paalægges Kommunerne at træffe de Foranstaltninger, som nævnes i Regeringsforslagets § 2.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Kreds (Ellinger) udtalte sig paa tilsvarende Maade i Dag som ved Sagens første Behandling. Han gik ud fra, at der egentlig ingen videre Nød var, ja, han gik endog saa vidt at paastaa, at Nøden i København var mindre nu end under normale Forhold. De, der har et særligt Kendskab til københavnske Forhold, maa udtale sig nærmere derom, hvis de finder Anledning til det; som kun Gæst her i København kan jeg ikke udtale mig nærmere om de specielle Forhold her i Hovedstaden. Men jeg maa sige, at ude i Provinserne er Nøden langt, langt større nu end under normale Forhold, og det endogsaa i smaa Kommuner, hvor der

ingen Arbejdsløshed har været, hvor den arbejdende Del af Befolkningen har en jævn Fortjeneste. Thi, som jeg ogsaa sagde ved Sagens første Behandling, det er jo ikke det, om de paagældende Arbejdere eller Borgere i Samfundet har Indtægter, det kommer an paa, men om deres Indtægter er tilstrækkelig store til, at de kan købe de Varer, der er nødvendige til den daglige Husførelse. Jeg paastaar, at der er en stor og almindelig Nød ude i Provinskøbstæderne, selv de allermindste, hvor der ikke er nogen større Arbejdsløshed, og hvor man meget let helt kan overse Forholdene. Jeg kan i saa Henseende henvise til, hvad en Mand, der er kendt som en af vore dygtigste Kommunalfolk, Borgmester Lyngby fra Helsingør, udtalte paa det Møde, der blev holdt i Indenrigsministeriet — jeg maa maaske i Parentes bemærke, at han hverken er Socialdemokrat eller radikal Venstremand. Han udtalte: Forholdene er saaledes i den By, jeg er Borgmester for, at en Mængde Mennesker helt op i Middelstanden allerede nu med stor Bekymring ser Fremtiden i Møde. De har nok haft de samme Indtægter som under normale Forhold, men Udgifterne til de daglige Livsfornødenheder er steget saaledes, at de ikke ser sig i Stand til at forny de Genstande, som Tid efter anden oplides i den daglige Husholdning, Husgeraad, Klæder o. s. v., o. s. v. De er stillede overfor de allervanskeligste Forhold, og det er nødvendigt, sagde han, at Staten og Kommunerne i Fællesskab drager Omsorg for, at Nøden afhjælpes. Der er altsaa Nødstilstand, derom foreligger der mange Udtalelser fra Mænd, der er i Stand til at bedømme de virkelige Forhold.

Sluttelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det Forslag, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har stillet om, at der til Medlemmer af Sygekasser og Arbejdsløshedskasser skal kunne ydes et Tillæg til Understøttelsen paa indtil 30 pCt. Vi har ikke kunnet stemme for det ærede Medlems Forslag, ikke fordi vi ikke sympatiserer med et Forslag om, at der opstilles bestemte Regler, hvorefter Tilskuddet ydes til de paagældende Kassers Medlemmer, men fordi der ikke i det ærede Medlems Forslag ligger nogen som helst Garanti for, at de paagældende Kassers Medlemmer vil faa endog blot tilnærmelsesvis de Procenttillæg, som der her er Tale om. Og jeg er blevet endnu mere betænkelig ved det ærede Medlems Forslag efter at have hørt hans Begrundelse for det. Thi han sagde, at han har opstillet en bestemt Procentberegning, for at de paagældende Med-